

Man har gjort mig opmærksom paa, at medens jeg næsten udelukkende har haft min Tanke henvendt paa, hvorledes Hustruens Stilling vilde blive, om Hr. Jürgensens Forslag gik igjennem, har Hr. Jürgensen egentlig kun tænkt paa de uægte fødte Børns Stilling i Sammenligning med de ægtefødtes. Men da nu Børns og deres Mødres Interesser ikke ere saa lette at skille ad, hvad Hr. Jürgensen aabenbart ogsaa føler med Hensyn til de uægte fødte Børn og deres Mødre, ser jeg intet til Hinder for, at en anden Side af Sagen, der ogsaa har sin fulde Berettigelse, bliver draget frem. Da det nu er »Dansk Kvindesamfund«, under hvis Flag dette Foredrag er kommet frem, finder jeg det ikke ubeskedent, om der i det mindste i denne Kreds blev taget lidt Hensyn til, hvorledes Hr. Jürgensens Forslag vil komme til at berøre Hustruens Stilling, og jeg haaber at have gjort indlysende, at det ikke bliver i nogen ringe Grad. Hustruens Stilling er allerede fuldstændig afhængig af Mandens personlige Karakter; er han en Ødeland, Drukkenbold eller Spiller, kan han fuldstændig ødelægge hende; han kan holde hendes Hjem under et pekuniært Tryk, medens han holder Elskerinder i Luxus — dog til en vis Grad i Smug — han har kort sagt mange Veje til hendes Ruin og Krænkelse; men dette vil blive fuldstændigt, naar Manden kan holde anerkjendte Medhustruer, hvis Børn bære samme Navn som Hustruens Børn, og hvis Krav paa Understøttelse af Mands og Hustrus Fælleseje ikke en Gang ophører, naar Mandens Øjne ere lukkede, men skulle end mere forarme den forurettede Hustru, der allerede maaske tildels er ødelagt ved Mandens udsvævende Liv. Dette foreslaar Hr. Jürgensen uden en Tanke for Hustruen, og uden en Tanke paa, at først maa der være en grundig Forandring af Ægteskabslovene, ja en saa grundig, at Ægteskabet, som det hidtil er set, ikke mere eksisterer; men inden det er sket, kan der ikke uden den blodigste Uret tages saameget som en Tøddel af Hustruens lille Ret fra hende, om det saa kunde frelse alle de uægte Børn fra Forhrydelsens Bane. Man har sagt mig, at det netop er paa Hustruens Ret, at Forslag om uægtefødte Børns bedre Stilling altid er strandet, og det er ogsaa ganske rigtigt: paa den bør Forslaget indtil videre strande. Det lyder stærkt, men det er kun Konsekvensen af de virkelig humane Love; de vilde Folkeslag kunde for at frelse en Nation, ofre Mennesker